

roků, který jemu obcí karlínskou na základě úpravy, usnesené nesporně do 30. června 1919, byl přiznán, pro výměření jeho služebních požitků, nelze ve výroku tom shledati nezákonnost, a bylo proto stížnost obce hl. m. Prahy jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 3231.

Obecní úředníci: I. * Vykonává-li obecní úředník vedle své služby úřední na základě smlouvy s obcí pro ni ještě práce jiné, a to takovým způsobem, že výkon jich má povahu »povolání«, jest tím vyloučena výhradnost jeho povolání jako obecního úředníka ve smyslu § 44 zák. z 23. července 1919 č. 443 Sb. — II. Co jest »povoláním« ve smyslu § 44 cit. zák.?

(Nález ze dne 11. února 1924 č. 2300).

P re j u d i k a t u r a: Boh. 472 adm.

V ě c: Václav N. ve V. (adv. Dr. Jos. Jokl z Brna) proti moravskému zemskému výboru o úpravu služebního poměru.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — —

Žal. úřad dospěl na základě výsledku konaného šetření k názoru, že st-l nevykonává svého úřadu obecního tajemníka jako povolání výhradné, což podle § 44 zák. č. 443/1919 činí nemožným, aby na st-le byla vztahována ustanovení tohoto zák.

St-l to popírá a dovozuje, že služba jeho jako obecního tajemníka jest nejen jeho stálým povoláním, nýbrž také jeho povoláním výhradným, a uvádí, proč tomu tak jest. Obě strany shodují se tedy v tom, že po rozumu § 44 cit. zák. dlužno u st-le rozlišovati jeho funkci jako obecního tajemníka, která jest nesporně jeho stálým povoláním, od jeho funkce kostelního varhaníka (s účastí na pohřbech), o níž jest sporné, je-li také povoláním st-lovým, které by ubíralo stálému povolání st-le jako obecního tajemníka povahu výhradnosti.

Nss vyložil ve svém nález. Boh. 472 adm., co sluší rozuměti pod pojmem »povolání« ve smyslu § 44 cit. zák. Podle názoru tam vysloveného, na němž nss trvá i dnes, jest povoláním něčím každá jeho činnost, ať samostatná, ať ve služebním poměru, kterou vykonává pravidelně a trvale s tím úmyslem, aby mu byla normálním a trvalým zdrojem výživy a základem existence, aniž záleží na tom, jaký zisk z činnosti té plyne.

Z toho jest patrné, že st-lův výklad § 44 — jako by předpis ten měl na mysli toliko ony úředníky, kteří mají vedle svého povolání úřednického ještě jiné hlavní povolání, jež má svůj základ mimo smluvní poměr k obci a jež také tvoří hlavní zdroj jejich příjmů — není správný. Jeť dojista lhostejno, v čím zájmu se toto jiné povolání vykonává a kdo za ně obecního úředníka platí. Rovněž není podmínkou, aby toto jiné povolání bylo hlavním povoláním úřednickovým a hlavním zdrojem jeho příjmů. Naopak bude jaksí pravidlem, byť ne bezvýjimečným, že hlavním povoláním bude služba úřednická u obce, ono jiné povolání pak toliko vedlejším, které nebude obecnímu

úředníkovi vynášeti více než tato jeho funkce úřední. Vždy však bude třeba — má-li se mluvíti o jiném povolání — aby příslušné jinaké zaměstnání bylo toho způsobu, že úředník musí s výtěžkem jeho při svých životních potřebách jako s nezbytnou součástí úhrady počítati.

Podle § 44 cit. zák. nevztahují se ustanovení tohoto zák. na úředníky, kteří nevykonávají svého úřadu u obce jako stálé a výhradné povolání. Při pozuzování otázky, je-li někomu služba u obce povoláním výhradným, je tedy možno pozírati jenom na tu službu, která je jeho úřadem, pro kterou tedy jako úředník byl ustanoven a která spadá do oboru jeho funkcí úředních. Vykonává-li tedy obecní úředník pro obec ještě nějaké práce jiné, které nesouvisejí s jeho funkcemi jako obecního úředníka a které mu také nebyly jako obecnímu úředníku svěřeny, dlužno tuto jinou službu obecní posuzovati samostatně. A má-li tato služba znaky povolání, jak byly výše uvedeny, pak ruší ovšem také výhradnost povolání jeho jako obecního úředníka. St-letvrdí, že funkce varhanická a účast při pohřbech jsou součástí jeho služby jako obecního úředníka, nýbrž považuje je sám za vedlejší úkony, které s jeho postavením úřednickým niterně souvisejí. Je také zjištěno spisy, že za výkon těchto prací je z části zvlášť honorován stranami, které se jeho přispění dožadují. Nelze proto funkce, které koná jako varhaník, i když je koná na základě smlouvy s obcí, pokládati za úkony, které vykonává jako obecní úředník, a nutno tudíž dle toho, co svrchu řečeno, pro otázku, je-li mu úřad u obce povoláním výhradným, tyto úkony hodnotiti zvlášť.

Podle spisů je patrné, že výkon těchto funkcí varhanických s účastí na pohřbech má všechny znaky »povolání«. Smlouvou s obcí se zavázal k trvalému vykonávání jich, také je stále a pravidelně vykonává, úplata, kterou za ně bere od obce, tvoří poměrně značnou složku celkového jeho příjmu a bere za ně také přímo od stran náhradu.

Z toho však plyne, že jeho úřad u obce není mu povoláním výhradným a je tedy dle § 44 účinnost zák. č. 443/1919 pro něj vyloučena. . . . .

Č. 3232.

Zabírání budov a místností: I. Zábora podle zák. č. 304/1921 může býti podroben i byt, který byl bytovým úřadem zabrán, avšak po 30. červnu 1921 se stal svobodným nebo 30. června 1921 svobodný byl. II. Ubytování důstojníka v místě jeho působení jest veř. zájmem a dopouští použití zák. č. 304/21.

(Nález ze dne 11. února 1924 č. 2306).

Prejudikatura: Boh. 995, 1582 adm. a jiné.

Věc: Štěpán K. v Nitře proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (min. taj. Dr. Eduard Šafařík-Pštros) o zabránění části budovy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stížností jest naříkáno rozhodnutí ze 17. června 1922, kterým zamítl ministr pro Slov. odvolání Štěpána K., držitele kapitol-